

der skal producere, henregner jeg ikke blot Landbrugerne, men ogsaa Byernes Befolkning, hvad enten det nu er Haandværkere eller handlende eller industridrivende. Disse Mennesker har et faldstændigt tilsvarende Krav paa at blive betjent i den nævnte Henseende, som Landbruget har med Hensyn til sine Prioritetsforhold. Det ærede Medlem nævnedes, at det var urigtigt, naar jeg vilde sige, at det var en Indsnævring af Bankernes Omraade, naar det ærede Medlem vilde give dem Ret til at udlaane Penge paa Prioriteter. Det er det selvfølgelig ikke. Men saaledes formulerede det ærede Medlem heller ikke sin Tanke derom, men det ærede Medlem vilde gøre det til en Pligt for Bankerne i et vist Omfang at anbringe Indlaanskapitaler netop i Prioritetslaan. Og det er det, jeg vil protestere imod. I øvrigt er Forholdet det, at der er adskillige Banker, som udlaaner Penge paa første og anden Prioritet, nemlig de Banker, til hvis Kasse der ikke stilles saa store Krav fra det almindelige Næringsbrugs Side, som altsaa har Penge tilovers, som de finder det rigtigt at anbringe paa denne Maade.

Det ærede Medlem (Jørgen Jensen) synes at være Frygt for, at vi staaer overfor den Mulighed, at Staten skulde give sig til at være Kommunernes Bankier, og refererede i saa Henseende til de Bemærkninger, jeg har gjort om det samlede Laan, der for Tiden søges til Bedste for Kommunerne. Det ærede Medlem maa have misforstaaet mig, naar han har faaet den Opfattelse, at Staten ved denne Lejlighed skulde optræde som Laangiver. Meningen er, at Kommunerne i Fællesskab skulde søge optaget et Laan hos Landets Pengeinstitutter, saa vidt muligt hos alle. Statens Medvirken dertil sker alene under den Form, at Ministeriet vil søge at tilvejebringe Enighed imellem de to Parter angaaende denne Sag. Jeg vil derfor gerne overfor det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), som ikke fik Svar paa sit Spørgsmaal i Gaar, oplyse, at det ikke lader sig gøre i Øjeblikket at sige, naar dette Kommunelaan kan ventes bragt endeligt i Orden. Forhandlinger derom finder Sted for Tiden. Jeg haaber, at det inden længe skal lykkes at faa Sagen bragt i Orden, og jeg har Grund til at mene, at det vil lykkes. Der ligger altsaa ikke heri noget første Skridt i Retning henimod, at Staten skulde yde Laan til Kommunerne.

Det ærede Medlem (Jørgen Jensen) beklagede i øvrigt, at jeg ikke havde stillet mig imødekommende overfor de For-

slag, han her har fremsat til Udjævning af Meningsforskellene. Jeg kan ikke se, hvorledes man kan stille sig imødekommende overfor noget, som man synes er saa langt fra at være muligt, som jeg netop synes, at dette er. Jeg ønsker at stille mig imødekommende i det Omfang, som kan forenes med, hvad jeg anser for forsvarligt at gennemføre, men jeg vilde ikke anse det for forsvarligt at paalægge Pengeinstitutter Pligt til at anbringe en Del af deres Kapitaler i Prioriteter i faste Ejendomme, og jeg vilde ikke anse det for forsvarligt at begrænse Aktionærernes Udbytte til det Beløb, som Indlaanerne faar i Rente. For det første vilde det give Bankerne en Svækkelse i Henseende til deres Likviditet, og for det andet vilde det ganske simpelt umuliggøre Fremskaffelsen af de betydelige Kapitaler, som er fornødne for, at Bankerne kan blive forsynet med Aktiekapital. Jeg vil i denne Forbindelse indskyde, at det forholder sig ikke saaledes, at Bankerne overhovedet ikke yder Realkredit her i Landet nogen Støtte. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at Banker i meget høj Grad er Indehavere af Landets Kreditforeningsobligationer. Jeg har ikke det tilstrækkelige Materiale til at oplyse, hvor stor en Sum af Kreditforeningsobligationer Bankerne ligger inde med; men mit Kendskab til en Række enkelte Institutioner viser mig, at det er betydelige Beløb. Ad den Vej yder Bankerne Realkredit en Støtte, idet de samtidig opfylder et for dem naturligt Formaal, at have en vis Del af deres Kapital anlagt i Papirer, der kan betegnes som solide og let sælgelige eller i hvert Fald let belaaelige.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) benægtede, forekommer det mig, fuldstændig rigtigt overfor det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), at han ønskede at lægge Sagen Hindringer i Vejen. Jeg har ubetinget forstaaet det ærede Medlem fra Næstved saaledes, at han ønsker denne Sag fremmet, og det forundrer mig da ikke, at han fremsatte de særlige Ønsker, han maatte nære, ved denne Lejlighed, og han har fremsat dem paa en saadan Maade, at jeg ikke har Grund til at tro, at vi ikke skulde kunne blive enige om en endelig Udvej af den Sag, men deraf følger ingenlunde, at det ærede Medlem fra Næstved skal udtale Beundring for den Maade, hvorpaa vore Banker virker. Jeg kan meget godt forstaa, at det ikke stemmer med de Forestillinger om et velordnet Samfund, som det ærede Med-